

LIST BISKUPA GLIWICKIEGO NA ZAKOŃCZENIE ROKU EUCHARYSTII

Drodzy diecezjanie!

Zakończyliśmy obchody Roku Eucharystii. Rok ten ustanowił i do jego obchodów zachęcał sługa Boży papież Jan Paweł II. W 2003 roku wydał specjalną encyklikę poświęconą Najświętszej Eucharystii, w której z naciskiem podkreślił, że Kościół żyje i rozwija się dzięki Eucharystii. Przypomniawszy, że Msza św. jest nie tylko Ucztą na którą zaprasza się „dzieci Kościoła”, ale jest uobecnieniem ofiary Krzyża Jezusa Chrystusa. Papież przypomniał także o potrzebie ożywienia kultu Najświętszego Sakramentu. Pod postaciami chleba i wina ukryty jest prawdziwy Zbawca i Pan Jezus Chrystus. Wiarę w Jego obecność wśród nas możemy wyrazić przez adorację Najświętszego Sakramentu.

W dniach 2-23 października obradował w Rzymie Synod Biskupów poświęcony tajemnicy Eucharystii. Na jego zakończenie księża biskupi w końcowym Orędziu zwrócili się do wierzących z apelem, aby udział w niedzielnej Eucharystii, która jest ukrytą miłością Jezusa Chrystusa do świata – rozpałił w nas miłość do słabych, chorych, opuszczonych i bezrobotnych.

Nie można również zapomnieć przeżyć, które zrodziły się w nas w czasie XX Światowego Dnia Młodzieży w Kolonii. Zapamiętamy słowa Ojca św. Benedykta XVI skierowane do młodych podczas uroczystej Mszy św. na błoniach pod Kolonią: „Czyniąc z chleba swoje Ciało i z wina swoją Krew, Jezus uprzedza swoją śmierć, przyjmuje ją w swoim sercu i przemienia w działanie miłości (...) Ciało i Krew Chrystusa zostały nam dane po to, abyśmy sami z kolei zostali przemienieni”.

Należy prosić Pana Boga, żeby owocem Roku Eucharystii była przemiana naszych serc!

Drodzy bracia i siostry!

Episkopat Polski idąc za zaleceniami II Polskiego Synodu Plenarnego z 1999 roku wyraził zgodę na przyjmowanie Komunii św. również na rękę. W wielu diecezjach ta praktyka jest już stosowana. Tę praktykę podejmujemy w naszej diecezji od pierwszej Niedzieli Adwentu, tj. z rozpoczęciem nowego roku liturgicznego.

Należy tu pamiętać o dwóch podstawowych zasadach.

Pierwsza zasada dotyczy godności przyjmującego. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa z wielką czcią i żarliwością ducha przyjmowano Komunię św. W Komunii św. bowiem chodzi o zjednoczenie osobowe człowieka z Chrystusem. Najważniejsze więc jest duchowe przygotowanie, zwłaszcza głęboka wiara i miłość do Chrystusa i drugiego człowieka, czyli tzw. stan łaski uświęcającej. „*Katechizm Kościoła Katolickiego* uczy: «Jeśli ktoś ma świadomość grzechu ciężkiego, przed przyjęciem Komunii powinien przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania» (n. 1385; por KPK, kan. 916). Z drugiej strony, jeśli nic nie stoi na przeszkodzie, nie uchylajmy się od przyjmowania Ciała Pańskiego, zwłaszcza podczas niedzielnej Mszy św., gdyż do tego zaprasza nas sam Chrystus Pan, kiedy mówi «Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy»”.

Druga zasada dotyczy sposobu przyjmowania do ust lub na rękę. Wyboru dokonuje sam przyjmujący. Ważny jest tu umiejętny sposób przyjmowania Komunii św. na rękę. „Przy wyciąganiu rąk należy lewą dłoń położyć na prawej, a następnie prawą ręką na oczach komunikującego szafarza włożyć hostię do ust, aby nikt nie odchodził, niosąc w ręku postacie eucharystyczne. Gest wyciągniętych i nałożonych na siebie obu rąk Ojcowie Kościoła tłumaczyli jako znak «tronu dla największego Króla» (św. Cyryl Jerozolimski, IV w.) albo jako «krzyż» (św. Jan Damasceński, VIII w.), gest ten może również oznaczać nasze serca otwarte na Chrystusa. Przyjmowanie Komunii św. na rękę nie jest sposobem ani lepszym, ani mniej pobożnym”. Warto w tym miejscu przytoczyć słowa kardynała Józefa Ratzingera, kiedyś prefekta Kongregacji Nauki Wiary, a dziś papieża Benedykta XVI: „Wyciągnięta i otwarta ręka staje się znakiem postawy człowieka wobec Chrystusa: człowiek rozwiera przed Nim szeroko swe serce. Zważywszy to wszystko, dochodzimy do przekonania, że jest rzeczą fałszywą spierać się o tę lub ową formę. Nie powinniśmy zapominać, że nie tylko nasze ręce są nieczyste, lecz także nasz język, nasze serce; że językiem grzeszymy często więcej niż rękoma. Największym ryzykiem podjętym przez Boga i równocześnie wyrazem Jego miłosiernej miłości jest to, że nie tylko ręce i język, lecz także i nasze serce może Go dotykać” (Służyć prawdzie, s. 185).

Drogie siostry i bracia w Chrystusie Panu!

Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, w nowym dokumencie „Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego” poszerzyła również możliwość przyjmowania Komunii św. pod obiema postaciami. Czytamy tam: „Ze względu na wymowę znaku Komunia święta nabiera pełniejszego wyrazu, gdy jest przyjmowana pod obiema postaciami. W tej bowiem formie ukazuje się w doskonałym świetle znak uczty eucharystycznej...” (n. 281)

Oprócz więc przypadków udzielania Komunii św. pod obiema postaciami np. w czasie Mszy św. obrzędowych związanych z udzielaniem sakramentów, zezwala się na udzielanie Komunii św. także wtedy, ilekroć uzna to za słuszne kapłan sprawujący pieczę duszpasterską nad powierzoną mu wspólnotą. Musi jednak brać pod uwagę fakt, by sam obrzęd nie okazał się za trudny do wykonania np. z powodu zbyt dużej liczby uczestników lub innej przyczyny. Udzielając tak Komunii św., przyjmujący otrzymuje wtedy sakrament od szafarza bezpośrednio do ust (OWMR 283-285).

Umiłowani diecezjanie!

Po przeżywanym Roku Eucharystii niech każdy zastanawia się nad tym, co zrobić, aby Chrystusa przyjmować jak najczęściej i jak najgodniej, zwłaszcza w czasie niedzielnej i świątecznej Mszy św.

Czcigodnych Księży proszę, aby w ramach niedzielnych homilii czy kazań – a młodzież i dzieci w ramach katechezy sakramentalnej – pouczali i przybliżali poszerzone możliwości przyjmowania Ciała i Krwi Pańskiej. W ten sposób będzie pogłębiona nasza pobożność do Jezusa obecnego wśród nas w Najświętszej Eucharystii.

Niech Bóg błogosławi

Gliwice, dnia 3 listopada 2005 r.

P.S.

1. List powyższy należy odczytać w niedzielę 20 listopada 2005 r.
2. Katechizując, głosząc kazania eucharystyczne, trzeba przyswoić sobie i wiernym nowe „Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego”. Otrzymała tę pozycję książkową każda parafia. W nawiązaniu do powyższego listu, należy szczególnie

mieć na uwadze numery 84-88; 160-162; 281-287.

3. Należy dobrze wykorzystać wykład ks. prof. H. J. Sobeczki pt. „Komunia święta na rękę”. Tekst wykładu otrzymała każda parafia.